



תת"ע 12766/01/19 - אשקר מוחמד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 12766-01-19 אשקר מוחמד נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 14211718045

לפני	כב' השופטת מיכל דויד, סגנית נשיאה
המבקש	אשקר מוחמד
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפניי בקשה לעיין מחדש בהחלטתי מיום 02.12.21, וכן לקבוע דיון במעמד הצדדים.

המבקש, באמצעות בא כוחו, טוען כי לא התייצב לדיון היות שלא היה מודע לבקשות הדחייה שהוגשו מטעמו של מייצגו הקודם, וודאי שלא היה מודע לכך שזה האחרון איננו מתייצב לדיונים.

עוד נטען, כי המבקש סביר כי סנגורו הקודם "יסיים את ההליך בצורה היעילה והמכובדת ביותר". המבקש הוסיף כי מיד עם היוודע לו דבר העונש שהוטל עליו בהיעדר התייצבותו לדיון, פנה לבא כוחו הנוכחי, ופרש לפניו את השתלשלות העניינים, ולפיה סנגורו הקודם מעולם לא הציג לפניו כל בעיה הכרוכה בניהול התיק.

עוד נטען, כי הסיבה בגינה המבקש נשפט בהיעדר נעוצה בסנגורו הקודם, ובו בלבד.

לטענת ב"כ המבקש, עבירת השכרות אינה נאכפת כאשר מדובר בכמות האלכוהול שנמצאה בדגימת אוויר נשוף של המבקש (101 מיקרוגרם), וזאת גם כאשר המדובר בנהג המשתייך ל"אוכלוסיה מיוחדת", וככל שתיק דוגמת תיק זה מגיע לפתחו של בית המשפט "ניתן לסיימו בעונש הולם לכמות".

המבקש ציין כי הוא סטודנט העובד למחייתו כמלצר, וכן כי שילם מיטב כספו עבור הייצוג, ולפיכך זכאי לייצוג ראוי וליחס הולם, אותו לא קיבל.



המבקש שב ומדגיש כי שפיטתו בהיעדר נעוצה אך ורק בהתנהלות סנגורו הקודם.

המשיבה לא הגיבה למבוקש.

דין והכרעה

סבורני כי דין הבקשה להידחות.

ראשית, לא מצאתי בנימוקי הבקשה כל התייחסות למסגרת הנורמטיבית שבגדרה מוגשת הבקשה.

למבקש ניתן יומו, ובקשתו לביטול פסק הדין שניתן בהיעדר התייצבות לדיון, הגם שהוגשה באיחור ולא במסגרת המועדים הנקובים בדיון, נידונה במעמד הצדדים, וניתנה לגביה החלטה סופית ביום 02.12.21.

יצוין כי המבקש נכח בדיון שהתקיים לגבי אותה בקשה, וכן נכח במעמד מתן ההחלטה ושמע את בקשת סניגורו לעיכוב ביצוע רכיב הפסילה בפועל למשך 30 ימים, לצורך הגשת ערעור על ההחלטה.

שנית, לא מצאתי ממש בטיעוני המבקש, לפיהם הסיבה בגינה נשפט בהיעדר נעוצה בסנגורו הקודם בלבד, ואפרט להלן מדוע:

הדיון הראשון בתיק זה נקבע ליום 07.02.19. לדיון זה המבקש לא התייצב. מטעמו הופיע סנגורו הקודם (להלן: "הסנגור") וביקש לדחות את הדיון להקראה נוספת. הדיון נדחה ליום 21.05.19. בהמשך, לנוכח אילוצי בית המשפט, הדיון נדחה ליום 18.06.19.

בהחלטה מיום 17.06.19, לבקשת הסנגור, הדיון נדחה ליום 04.07.19 - לדיון הנדחה הסנגור והמבקש לא התייצבו. הדיון נדחה ליום 18.07.19. גם לדיון הנדחה ההמבקש וסנגורו לא התייצבו, והדיון נדחה ליום 12.11.19.

בהחלטה מיום 11.11.19, בהתאם לבקשת הסנגור, הדיון נדחה ליום 24.11.19. גם לדיון זה לא התייצבו הסנגור והמבקש. בהמשך, הדיון נדחה ליום 03.12.19. גם לדיון זה לא התייצבו המבקש וסנגורו. ולפיכך הדיון נדחה ליום 21.01.20.

ביום 21.01.21, התייצבו המבקש וסנגורו והמבקש כפר בעובדות כתב האישום. הדיון נדחה לשמיעת ראיות ליום 12.02.20. באותו פרוטוקול צוין ברחל בתך הקטנה, כי בהיעדר התייצבות המבקש לדיון ההוכחות, יהיה רשאי בית המשפט לדון שלא בפניו.

כאמור, גם לדיון ההוכחות לא התייצבו המבקש ובא כוחו, ולא הוגשה כל בקשת דחייה, אלא בשיחה טלפונית מסר



הסנגור לב"כ המאשימה כי בנו בבית החולים, ולכן לא הספיק להגיש בקשת דחייה. יצוין כי לא הוגשה כל אסמכתא מתאימה לעניין זה. הדין נדחה ליום 03.03.20.

גם לדין נדחה זה לא התייצבו הסנגור והמבקש, והוצא צו הבאה נגד המבקש. בהמשך, לנוכח אילוץ בית המשפט, מועד הדין נדחה ליום 02.06.20. הסנגור והמבקש לא התייצבו גם אז, והוצא צו הבאה נגד המבקש. הדין נדחה ליום 03.08.20, ולנוכח היעדר התייצבות מטעם המבקש, ההליכים בתיק הותלו.

המבקש קיבל לידי וחתם על טופס זימון להתייצב בבית המשפט ביום 08.11.20 ובהתאם חודשו ההליכים בתיק. או אז התייצב המבקש לדין, וביקש דחייה בשל מצבו של סנגורו תוך שהתחייב להתייצב לדין הנדחה, שנקבע ליום 18.11.20.

בהחלטה מיום 18.11.21, וזאת לבקשת הסנגור, הדין נדחה ליום 08.02.21. בהחלטה מיום 07.02.21, הדין נדחה ליום 21.02.21. גם לדין זה לא התייצב מי מטעמו של המבקש, והדין נדחה ליום 14.03.21. גם לדין זה לא הייתה התייצבות, והדין נדחה ליום 08.04.21. לאור היעדר התייצבות במועד זה, ההליכים בתיק הותלו בשנית.

ביום 30.05.21 קיבל המבקש לידי טופס הזמנה לדין שנקבע ליום 06.07.21, על גביו הוא חתם. ההליכים בתיק חודשו בשנית.

גם לדין זה בחר המבקש שלא להתייצב, ובשל כך נשפט בהיעדר והוטלה עליו, בין היתר, פסילת רישיון נהיגה למשך 36 חודשים בפועל.

ביום 20.10.21, הונחה על שולחני בקשה לביטולו של פסק הדין שניתן בהיעדר התייצבות לדין מיום 06.07.21. במסגרת הבקשה נטען כי המבקש לא ידע על מועד הדין, וכי המבקש ובא כוחו לא התייצבו לדין בשל טעות משרדית שנפלה ביומנו של הסנגור. עוד נטען בבקשה, כי מתנהל מ"מ בין הצדדים אשר מצוי בשלביו הסופיים לקראת הגעה להסדר.

הגם שלא היה ממש בטיעונים שענינם אי-ידיעת המבקש על מועד הדין בו נשפט בהיעדר, כפי שפורט לעיל, ואף שלא צוין כל נימוק בענין עיוות הדין כנדרש, קבעתי דין בבקשה, במסגרתו הועלו באריכות טיעוני ב"כ המבקש, ובמסגרת החלטתי קבעתי כי יש להותיר את פסק הדין מיום 06.07.21 על כנו.

אין לי אלא להפנות שוב להחלטתי מיום 02.12.21.

כפי שפורט לעיל, מדובר בתיק שתחילתו ביום 07.02.19 וסופו במתן פסק דין בהיעדר התייצבות לדין ביום 06.07.21.

בתוך המועדים לעיל הוגשו בקשות דחייה מרובות, וכן התקיימו דיונים רבים אליהם לא התייצב מי מטעמו של המבקש ובשל כך נדחו אותם דיונים, פעם אחר פעם. בנוסף, לא ניתן להתעלם משתי

החלטות במסגרתן הותלו ההליכים בתיק, ובמקביל- שתי החלטות המורות לחדשם.



זאת ועוד, המבקש נשפט בהיעדר התייצבות אך לאחר חידוש ההליכים בפעם השנייה, ובדין אליו בחר שלא להתייצב למרות שמועדו נמסר לו אישית ע"י משטרת ישראל.

עקרון "סופיות הדין" דורש מבית המשפט "לשים נקודה" ולא ניתן להמשיך ולבקש "לעיין מחדש" בהחלטות שיפוטיות, לא כל שכן כאשר מדובר על פסק הדין חלוט שאין עליו עוד אפשרות ערעור.

יפים בעניין זה דבריו של כב' הנשיא א' גרוניס בבג"צ 681/12 גרינשפן נ' היועמ"ש ואח':

"הקריאה לפתוח מחדש את ההליך הפלילי לאחר שהסתיים ופסק הדין הפך חלוט פוגעת בעקרון סופיות הדין. עקרון זה הינו אחד העקרונות היסודיים של משפטנו וקיימת לו משמעות מיוחדת במשפט הפלילי - מניעת מצב בו אדם מצוי בחשש מתמיד שמא יינקטו נגדו הליכים משפטיים בעניין שהובא למשפט בעבר (כמו גם בבסיס עקרונות נוספים של המשפט הפלילי - עקרון הסיכון הכפול וטענת "כבר נשפטי". חשוב להדגיש כי עקרון סופיות הדין אינו נועד להגן אך על הנאשם בפלילים, או על הנתבע בהליכים אזרחיים. לפסק דין חלוט, שאין עליו עוד ערעור, יש משמעות חינוכית והרתעתית. אילו ניתן היה לפתוח מחדש פסקי דין חלוטים כדבר שבשגרה, היו הם מאבדים את השפעתם המרתיעה. בנוסף, עקרון סופיות הדין תורם לביטחון וליציבות במשפט וכן ליעילות של גורמי האכיפה ושל בתי המשפט".

בנסיבות, נראה כי כל ההזדמנויות ניתנו לו למבקש, אשר בחר לדחות, והמחדל רובץ לפתחו.

לנוכח כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

לפנים משורת הדין, מורה על ביטול תוספת הפיגורים. הקנס המקורי ישולם בתוך 90 ימים.

המבקש יפקיד את רישיון הנהיגה או תחליף רישיון הנהיגה בהתאם להחלטתי מיום 02.12.21.

ייתר רכיבי גזר הדין יוותרו על כנם.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י"א ניסן תשפ"ב, 12 אפריל 2022, בהעדר הצדדים.

